

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Oponent:

MgA. Petr Prokop

Diplomant:

Sára Pospíšilová

Název oponované práce:

Nefinanční systémové nástroje podpory kultury

Text posudku:

Sára Pospíšilová přistoupila k úkolu zpracovat téma nefinančních nástrojů podpory kultury velice zodpovědně a téma si evidentně odpracovala. Je neobvyklé na úrovni bakalářské práce pracovat s tak rozsáhlým seznamem literatury a pramenů (seznam zabírá 8 stran) a tak rozsáhlým poznámkovým aparátém (v práci je použito 161 poznámek a citací). Bakalářská diplomová práce přináší celou řadu cenných informací, je nadstandardně rozsáhlá (téměř 60 stran textu) a zpracovává velmi zajímavé a cenné téma, které nebylo na katedře produkce dosud zpracováno a které je zajímavé v kontextu strategického plánování a řízení kultury na úrovni municipalit. Přestože tudíž evidentně nechyběla rozsáhlá a důkladná rešeršní práce (diplomantka např. uvádí, že realizovala 28 osobních rozhovorů), tak se bohužel nepodařilo vytvořit obdobně bezchybnou výslednou práci.

Největší slabinou diplomantky se totiž ukázala práce s textem, jeho strukturou a použitým jazykem. Diplomantka má občas tendence skládat za sebe odstavce, které spolu téměř nesouvisí nebo čtenáři zamýšlená souvislost uniká. Pohybuje se ve struktuře textu „přískoky“, které jsou velmi rušivé pro souvislé vnímání, a u některých vět (a to poměrně často) není jasné, co jimi autorka míní. Bohužel také občas používá odbornou terminologii, aniž by přesně věděla, co daný pojem znamená a výsledná spojení potom působí neobratně až nesmyslně (viz např. věta „*Před praktickou částí mé práce jsem definovala cílové skupiny této podpory, neboť v některých případech potřebuje i soukromý kulturní sektor nefinanční nástroje podpory, jelikož města/městské části disponují určitými legislativními pravomocemi, kterých například sponzoři nedosahují*“). Občas ve snaze být obsahově vyčerpávající zahrnuje i oblasti a témata, která práci pouze rozměňují a souvisí s tématem práce spíše okrajově (např. opakované zmiňování fenoménu kulturních a kreativních průmyslů). Tj. shrnuto – práci by výrazně pomohla redakční práce někoho zvenčí, kdo by autorce pomohl nashromážděné informace přetavit ve strukturovaný a čtivý text, a zároveň také jazyková korektura, která by odstranila značné množství překlepů, nesprávných tvarů slov apod.

Přes výše zmíněné výhrady je třeba z práce vyzdvihnout zejména obsah kapitoly 6, kde autorka shromáždila vyčerpávající a inspirativní přehled možností nefinanční podpory včetně příkladů využití v praxi v ČR i v zahraničí.

V kapitole 8, která shrnuje případové studie městských částí Prahy 6, 7, 11 a 14, se bohužel projevuje velká roztržitost ve způsobech řízení kultury na jednotlivých městských částech a možnostech jejich vzájemného porovnávání. Z toho důvodu je pochopitelná i menší orientace diplomantky v nuancích jednotlivých městských částí.

Přehled se totiž může zdát v některých aspektech zavádějící zvláště ve chvíli, kdy diplomantka nevyhází ze zcela aktuálních údajů (např. při uvádění údajů o finančních investicích do kultury apod.).

Přestože diplomantka v úvodu nevysvětlila, proč nefinanční nástroje kultury zkoumá zrovna na příkladu pražských městských částí, tak se jí s tímto zacílením podařilo shromáždit úctyhodné množství informací, které ve své práci zpracovala, a vytvořila tak cenný příspěvek do knihovny katedry produkce DAMU.

Otázka(y) k obhajobě:

1. Vysvětlete, proč tento fenomén zkoumáte zrovna na příkladu městských částí Prahy.
2. Které nástroje nefinanční podpory kultury na úrovni městských částí hl. m. Prahy považujete za nejefektivnější a proč?

Bakalářskou diplomovou práci k obhajobě **doporučuji**.

Datum: 29. 8. 2020

Podpis: